

AANVULLENDE UITSPRAAK KLACHTENCOMMISSIE WVGZ
18 oktober 2022 (Uitspraak 27 september 2022)

Klager: Dhr. XXXXXXXX, geboren op XXXXXXXX, verblijf houdend in Vincent van Gogh, locatie XXXXXXXX, te XXXXXXXX.

Klager wordt ondersteund door mw. XXXXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon (pvp)

Aangeklaagde: Dhr. drs. XXXXXXXX, psychiater (dhr. drs. XXXXXXXX is als vervanger aanwezig op de zitting)

Zitting: 6 september 2022 te Venray

Klachtennummer: 22.051

---

1. Het verloop van de aanvullende procedure

1.1. Het verloop van de procedure

- Op 27 september 2022 heeft de commissie de klacht van klager gegrond verklaard.
- Op 4 oktober 2022 heeft klager een aanvullend klaagschrift ingediend waarin de vraag om schadevergoeding nader wordt onderbouwd.
- Op 11 oktober 2022 heeft aangeklaagde een reactie op het aanvullend klaagschrift gegeven.
- Op 18 oktober 2022 is het aanvullend schrijven van zowel klager alsook aangeklaagde beoordeeld. Dezelfde dag is de beslissing, zie punt 7, aan klager, aangeklaagde en de pvp medegedeeld (telefonisch en voor zover mogelijk per e-mail).

Alle betrokkenen zijn van de ingebrachte stukken in kennis gesteld.

2. De beslissing

Uit de beslissingsbrief die destijds aan klager is uitgereikt blijkt dat er verschillende vormen van verplichte zorg zijn aangekruist maar niet met welke concrete redenen deze vormen worden toegepast. Zo blijkt uit de beslissingsbrief niet wat de motivatie is om klager te laten verblijven in de separeerruimte en om welke concrete situatie het gaat. Ook was het voor de klachtencommissie onduidelijk welke vorm van verplichte zorg de zorgverantwoordelijke nu concreet tracht toe te dienen met het laten verblijven in de separeerruimte van klager terwijl de deur niet wordt afgesloten. Daarnaast staat in de beslissing dat klager ontoerekeningsvatbaar is teneinde van de huidige situatie maar wordt nergens beschreven in de stukken dat er overleg heeft plaatsgevonden met de mentor of dat deze is geïnformeerd.

De klachtencommissie heeft de klacht van klager over de beslissing tot toepassing van verplichte zorg formeel gegrond verklaard nu is gebleken dat er niet is voldaan aan de gestelde eisen van artikel 8:9 Wvvgz en de motivering die daaraan ten grondslag ligt.

Klager is in de gelegenheid gesteld om het verzoek om schadevergoeding schriftelijk te onderbouwen. De instelling is daarna in de gelegenheid gesteld om hierop te reageren.

3. Toelichting klager – samengevat

Klager verzoekt om schadevergoeding voor het niet voldoen aan het gestelde in artikel 8:9 lid 3 Wvvgz;

*De patiënt, zijn vertegenwoordiger of zijn advocaat hebben van de geneesheer-directeur niet tijdig een afschrift van de beslissing gekregen en zij zijn daarmee niet schriftelijk in kennis gesteld van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon en de familievertrouwenspersoon.
Beslissing van de zorgverantwoordelijke tot het verlenen van verplichte zorg is niet voldoende gemotiveerd.*

Als gevolg van het normovertredend handelen heeft klager tevens immateriële schade geleden, die er niet was geweest als er volgens de wet zou zijn gehandeld.

Volgens klager is er sprake (geweest) van het onvoldoende verstrekken van informatie en gevoelens van onmacht, het niet weten waar hij aan toe was, onzekerheid over de reden van verplichte zorg, spanningen, rechteloosheid, wantrouwen en zich niet serieus genomen voelen. Daarvoor dient hij gecompenseerd te worden.

De hoogte van de schadevergoeding wordt volgens klager begroot aan de hand van het forfaitair stelsel 2.0, afkomstig uit een eerder onderzoeksrapport van de Universiteit van Amsterdam uit 2019 dat inmiddels is aangepast. Klager verzoekt om een bedrag van 50 euro aan materiele schade en 6060 euro aan immateriële schade.

Op grond hiervan verzoekt klager de klachtencommissie de verzochte schadevergoeding toe te kennen, dan wel een schadevergoeding toe te kennen tot een bedrag dat de klachtencommissie vanuit het oogpunt van billijkheid passend acht.

4. Weerwoord van aangeklaagde - samengevat

De klacht is enkel gegrond verklaard ten aanzien van het niet voldoen aan artikel 8:9 lid 3 Wvvgz, het ontbreken aan een duidelijke motivering naar aanleiding van de opgelegde vormen van verplichte zorg. Nu de overige wettelijke vereisten wel is voldaan is aangeklaagde van mening dat er een causaal verband ontbreekt tussen de geleden schade en de gestelde normovertredingen, aangezien er geen sprake is geweest van nadeel door het ontbreken van deze verplichting.

Aangeklaagde betwist dat toepassing van een forfaitair stelsel geschikt zou zijn voor de behandeling van schadevergoedingsverzoeken in het kader van de Wvvgz en verwijst naar de

handreiking voor zorgaanbieders met betrekking tot de klachtenprocedure Wvvggz.¹
Aangeklaagde merkt daarbij op dat het hanteren van forfaitaire bedragen niet valt te verenigen met het hoogstpersoonlijke karakter van een vordering tot vergoeding van immateriële schade die bestaat in een aantasting in de persoon op andere wijze.²

Aangeklaagde stelt zich op het standpunt dat het verzoek om schadevergoeding door klager moet worden vastgesteld aan de hand van de individuele situatie van het geval en stelt derhalve dat primair het verzoek om schadevergoeding dient te worden afgewezen. Subsidiair geeft zij aan dat, mocht er een oordeel volgen dat er schadevergoeding van toepassing is, dat zij het gevorderde bedrag van 50 euro redelijk en billijk vinden.

5. Overwegingen van de Klachtencommissie

5.1. Formele vereisten

De klachtencommissie is bevoegd op grond van de artikelen 10:3 juncto 10:11 Wvvggz een billijke schadevergoeding toe te kennen als een klacht op grond van deze artikelen gegrond wordt verklaard.

Voordat de klachtencommissie overgaat tot het toekennen van een schadevergoeding, dient de instelling op dat voornemen in de gelegenheid te worden gesteld om zich daarover uit te laten. De instelling is daartoe in de gelegenheid gesteld en heeft van haar bevoegdheid gebruik gemaakt, zoals hiervoor is benoemd.

5.2 Inhoudelijke beoordeling

De vraag die nu voorligt is of de schending van voormelde norm tot schadevergoeding dient te leiden. De klachtencommissie heeft de klacht van klager met betrekking tot de toegepaste vormen van verplichte zorg gegrond verklaard in haar beslissing van 27 september 2022, waardoor is komen vast te staan dat aan klager aldus niet voldoende duidelijk op schrift is gesteld wat de motivering voor deze vorm van verplichte zorg behelst.

Door ter onderbouwing van een verzoek om schadevergoeding alleen te verwijzen naar een forfaitair stelsel dat door de Universiteit van Amsterdam is ontwikkeld en aangepast is naar een versie 2.0, wordt miskend dat concreet aannemelijk gemaakt dient te worden dat de normschending leidt tot materiele of immateriële schade. Dat laatste kan bijvoorbeeld het geval zijn als bij gebrek aan een verplichte (tijdige) aanzegging een betrokkene langere tijd in onzekerheid of spanning verkeert doordat men niet weet waar men aan toe is of dat onduidelijkheid bestaat over de vraag of een klacht ingediend kan worden. Of dat, zoals in casu, sprake is van verplichte zorg in de vorm van bijvoorbeeld het beperken van de bewegingsvrijheid en insluiting zonder dat daarvoor voldaan is aan de beginselen zoals in de wet genoemd en dus sprake is van een rechtstreekse inbreuk op de persoonlijke integriteit van een betrokkene.

Aangeklaagde geeft in het verweer aan dat er is voldaan aan de vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid. Het niet schriftelijk niet voldoende gemotiveerd

---

¹ De Wvvggz-klachtenprocedure, paragraaf 5.6, 17 april 2020.

² Zie artikel 6:106 sub b van het Burgerlijk Wetboek

weergegeven van de toegepaste vorm van verplichte zorg is begrijpelijk vervelend voor klager, maar lijdt niet direct tot materiële of immateriële schade.

Bij het toepassen van verplichte zorg dient te worden voldaan aan alle wettelijke vereisten zoals die in artikel 8:9 Wvvgz staan beschreven. De situatie is echter niet zoals door klager wordt beschreven in de aanvulling dat de vertegenwoordiger, patiënt of advocaat niet schriftelijk op de hoogte is gesteld, maar dat er onvoldoende duidelijk in de schriftelijke beslissing is vastgelegd waarom deze vorm van verplichte zorg aan klager is opgelegd. De klachtencommissie zal daarom enkel ingaan op het verwijt dat de schriftelijke beslissing ex. Artikel 8:9 Wvvgz onvoldoende gemotiveerd is geweest.

Ter zitting is vast komen te staan dat zowel klager als aangeklaagde vanaf het begin af aan het eens waren over de huidige situatie en waarbij klager aan heeft gegeven dat hij wel degelijk overal toegang tot had behalve tot de gezamenlijke ruimte. Ook werd ter zitting duidelijk dat deze vorm van beperking duidelijk is gecommuniceerd met klager. Dat klager het niet eens is met de inhoud van deze beslissing is voorstelbaar, maar neemt niet weg dat klager wel degelijk tijdig mondeling op de hoogte is gesteld. De klachtencommissie kan zich thans niet voorstellen dat klager op enigerlei wijze heeft geleden onder onzekerheid of andere gevolgen van de schriftelijk onvoldoende gemotiveerde beslissing nu klager tijdig mondeling en met enige regelmaat op de hoogte is gesteld van de verplichte zorg die op hem van toepassing is.

Nu onvoldoende vast is komen te staan dat klager schade heeft ondervonden aan de gebrekkige motivering van de schriftelijke beslissing is de klachtencommissie van oordeel dat aan klager geen schadevergoeding toekomt.

7. Beslissing

De klachtencommissie voornoemd;

Wijst de vraag om schadevergoeding ten hoogte van een bedrag van 50 euro af en wijst tevens de vraag om immateriële schadevergoeding van 6060 euro af.

Deze beslissing is genomen door:

Mw. mr. M.M. Kok, voorzitter,
Dhr. drs. J.R. Nijdam, psychiater
Dhr. T.H.J. Hagens, voorgedragen namens de centrale cliëntenraad.

In aanwezigheid van mw. M.P.A. Vollenberg, ambtelijk secretaris Vincent van Gogh (maakt geen deel uit van de commissie)

Ondertekening:

Beroepsmogelijkheden

De commissie wijst klagster en de zorgaanbieder op de mogelijkheid dat zij op grond van artikel 10:7 Wvvgz binnen zes weken na het bekend maken van deze uitspraak de rechter om een beslissing over de klacht kunnen verzoeken. Dit kunnen zij doen door zelf rechtstreeks een verzoekschrift in te dienen.

Zij kunnen hierbij een verzoek tot schadevergoeding (doen) indienen.

Deze uitspraak zal in kopie worden gestuurd naar:

- *Dhr. XXXXXXXXX klager,*
- *Mw. XXXXXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon*
- *Mevr. XXXXXXXXX, advocaat,*
- *Dhr. XXXXXXXXX, mentor*
- *Dhr. drs. XXXXXXXXX, psychiater, aangeklaagde,*
- *Dhr. XXXXXXXXX, Geneesheer-directeur,*
- *Directie Vincent van Gogh,*
- *Mw. Mr. XXXXXXXXX, vice-voorzitter klachtencommissie,*
- *Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.*